

BULUŞLAR VE SERÜVENLERİ

Türk Lirası

Euro

Elektronik Kartlar

Hisse Senedi

İlk Osmanlı
Parası

Bizans Akçesi

Kâğıt Para

Delki Para

Madeni Para

Takas Sistemi

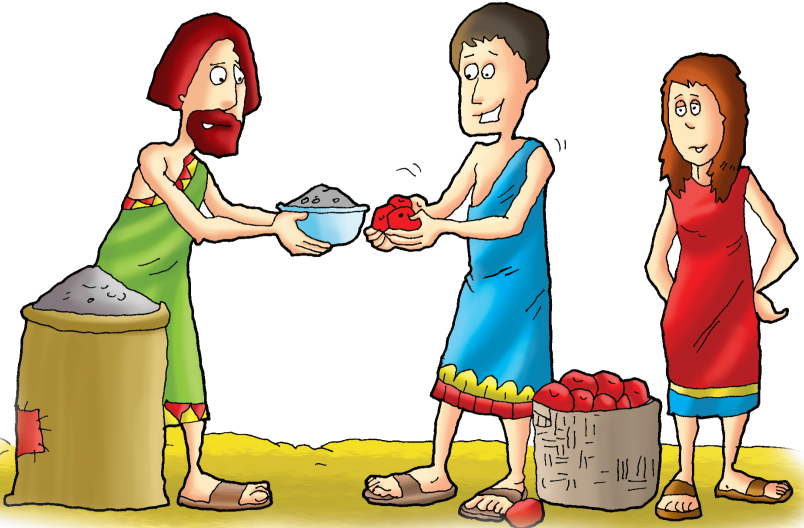
PARA

Para İhtiyacı

Para, hayatımızın geneline ayrılmaz bir bütün olarak yayılmış olmasına rağmen paranın nasıl ortaya çıktığını pek düşünmeyiz. Aslına bakarsanız, paranın ortaya çıkması ve faydalarının fark edilip kullanılmaya başlanması ilk insandan çok sonra gerçekleşen bir durumdur. Bugün ise para, hayatımızın önemli bir parçası hâline gelmiştir. Bir şey alıp satarken kullanmak zorunda olduğumuz önemli bir ihtiyaçtır.

Eskiden insanoğlu gıda ve barınak gibi ihtiyaçlarını karşılamak için çevresinde gördüklerinden faydalanıyordu. Örneğin ormanlık bir alanda yaşayan bir insanın bir şey satın almak için paraya ihtiyacı yoktu. Daha sonra ateşin

keşfedilmesi ve ürünlerin ekilip biçilmesiyle bireyler ve topluluklar arasında alışverişı sağlayacak bir araç bulma ihtiyacı doğdu.

Takas Sistemi ve İlk Kullanılan Paralar

İnsanlar önce bir ürünü diğer bir ürünle değiştirerek takas yapmaya başladılar. Örneğin biri pirince diğeri de balığa ihtiyaç duyduğunda bu yiyecekleri, aralarında değiş tokuş edebiliyorlardı. İşte bir ürünün diğeri bir ürünle değiştirildiği bu sistem **takas sistemidir**. Ancak bu sistemde, takas edilen ürünlerin değerleri birbirinden farklı olabiliyordu. Bu da bazen sorun olabiliyordu.

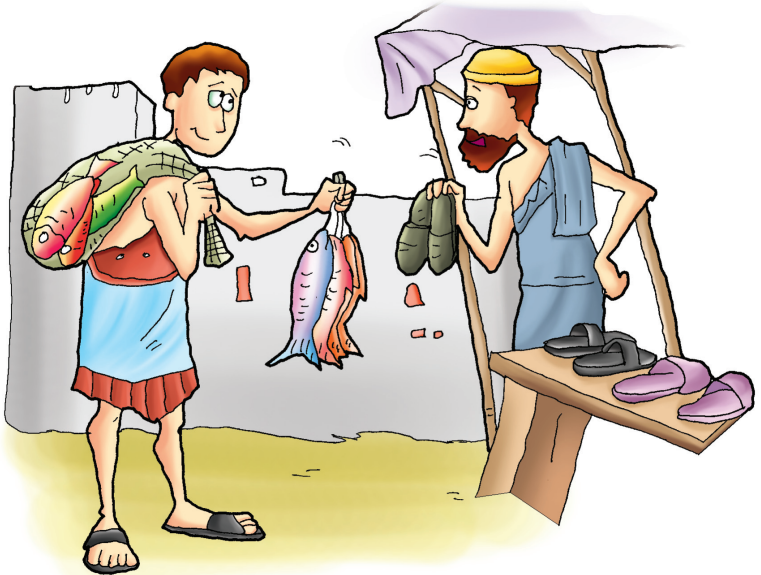
Farklı ürünlerin göreceli değerleri üzerinden değiş tokuş yapmak hem zaman alıyordu hem de problem oluşturabiliyordu. Bu nedenle takas için ortak bir araç bulma gereksinimi doğdu. Zaman içinde pek de

etkisi olmayan kafa karıştırıcı birçok yöntem farklı toplumlar tarafından uygulandı. Örneğin modern anlamda bildiğimiz maaş verme aracını, Aztekler kakao çekirdekleri olarak belirlerken Romalılar tuz olarak belirlemişlerdi.

Silah ya da çeşitli aletlerin yapımı için uygun olan çakmak taşları ya da diğer sert taşlar çeşitli ticari eşyalar karşılığında takas ediliyordu. Daha sonra balıkçılar ve avcılar hayvan ürünleri için takas hesabını belli bir standarda bağladılar. Örneğin bir fıçı tereyağı 120 adet kurutulmuş balıkla satın alınabiliyordu. Bir çift deri ayakkabı almak için de 4 adet kurutulmuş balık vermek yeterli oluyordu. Avcılar ise takas aracı olarak hayvan derisini kullanıyorlardı.

Daha sonra insanlar hayvanları evcilleştirmeye ve böylece sığırları, koyun ve develeri ürün alışverişinde kullanmaya başladılar. Kölelik sisteminin var olduğu yıllarda ise ödeme aracı olarak insanlar da kullanılıyordu. 16. yüzyılda bir kölenin ortalama takas değeri 3632 kilo ağırlığındaki şekerle eşitti.

